

Kemikaaliviraston perässä Espoon Kauklahteen

Työnantajan kustantama relocation-palvelu auttoi belgialaisperheen alkuun

Annakaisa Pirilä-Mänttari

HELSINGIN SANOMAT

LIISA TAKALA

► Kun belgialaiset **Tineke Kongs** ja **Bram Versonnen** päättivät muuttaa Suomeen, he ajattelivat etsiä asunnon verkon välityksellä itse.

Vaikka apuna oli Belgiassa asuva suomalainen ystävä, tehtävä osoittautui liian vaikeaksi. "Oli vaikeaa tietää, mikä on tärkeää. Emme tunteneet alueita emmekä tienneet, mitä eroa on erillistalolla ja asunnolla", Tineke Kongs kertoo perheen uudessa kodissa Espoon Kauklahtessa. Sylissä katselee nelikuinen **Joran**-poika.

Kongsin mies Bram Versonnen aloitti toukokuussa työt EU:n kemikaalivirastossa Helsingissä. Versonnenin työnantaja kustansi heille palvelun, joka sisälsi apua sopivan asunnon etsimisessä ja muissakin muuttoon liittyvissä asioissa.

"En olisi voinut tulla tänne töihin ilman palvelua", Versonnen sanoo.

Keväällä perhe kulki *relocation*-palvelusta vastanneen Vuokraturvan tiiminvetäjän **Jutta Evokarin** kanssa etsimässä perheelle kotia. Kuusi asuntoa nähtyään Kongs ja Versonnen valitsivat 108-neliöisen rivitaloasunnon Kauklahteen asuntomessualueelta Espoosta.

"Tämä on ehdottomasti paras kaikista näkemistämme, uusi ja isompi kuin mitä olisimme saaneet samalla rahalla lähempää keskustaa", Bram Versonnen sanoo.

1 550 euron kuukausivuokra on hänen mielestään silti kallis. Omassa talossaan Belgian Gentissä asunut pariskunta pitää suomalaisia asuntoja pieninä ja kokoonsa nähden kalliina. Vain vessat ja kylpyhuoneet ovat heidän mielestään ihmeen suuria.

Bram Versonnen haluaa asua lähellä luontoa, ja Kauklahtessa toive toteutuu. Juna Helsinkiin lähtee aivan vierestä, ja työmatka keskustaan kestää puolisen tuntia.

Muutossa perheen oma puutarha vaihtui taloyhtiön yhteispihaksi. Se ei vanhempia haittaa, sillä Kauklahtessa perheen esikoinen, Boris voi vapaasti juoksennella toisten lasten kanssa.

"Yhteisen pihan piknikpöytää ei käytä naapureista juuri kukaan. Me olemme syöneet sen ääressä aterioitakin", Kongs kertoo.

Kaukalahdesta löytyi sattumalta myös englanninkielinen päiväkotiki, jossa flaaminkielinen Boris on oppinut englannin lisäksi jo hiukan suomeakin.

Ruokaostokset perhe tekee useimmiten Kaukalahden Valintatalossa. Isot ostokset hoituvat Leppävaaran Sellossa, jonne pääsee helposti junalla. Hiljattain perhe liittyi City Car Clubiin, josta autoa saa lainaksi tarpeen mukaan.

Suomalainen naapuriapu näytti perheelle parhaat puolensa, kun elokuussa syntynyt Joranvauva sai kymmenen päivän ikäisenä virustulehduksen ja joutui äitinsä kanssa sairaalaan. Samaan aikaan Bram Versonnen toipui kotona polvileikkauksesta, eikä kyennyt viemään Borista päiväkotikiin tai laittamaan edes lautasia pöytään.

Hätiin ilmestyi naapureita, jotka huolehtivat Boriksen viemisestä ja hakemisesta sekä ruokahuollosta.

"En ole sitä mieltä, että suomalaisiin olisi vaikea saada kontaktia. Kun pyytää apua, sitä saa heti", jo toisesta polvileikkauksestaan toipuva Bram Versonnen sanoo.

Kohta terassin ovelta kuuluu koputus, ja sisään astuu naapuri **Erja Selin**.

"Tässä teille vähän tarvikkeita", Selin sanoo ja nostaa pahvilaatikollisen ruokatavaraa keittiön pöydälle.

Bram Versonnen (oik.) ei pääse leikatun polvensa vuoksi liikkeelle. Tineke Kongs (vas.) sekä pojat Boris ja Joran yrittävät auttaa.